

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesegyre 1 frt 50 kr.
Kegyes szám ára 15 krajczár.
Külföldi csopán a kiadónál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:
Öt hasábas poltisor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyitólír garmond sora 30 kr. — Nagybőstőbb hirdetések
jutányosan emköszöttek.

A lap szellemi részére s a nyitólírra vonatkozó minden
kérelemény a szerkesztőhöz küldendő.
Külföldi pénz, reklamációk, és hirdetések
a kiadónál intendőek.

KOSSUTH LAJOS VÁLASZA

Nógrádmegye üdvözlő iratára.

(Madách Károly alispán urhoz intézve.)

Különösen tisztelt alispán ur!

Volt szerencsém venni nagybecsű levelét, melylyel Nógrádmegyének születésem 80-ik évfordulója alkalmával elhatározott kegyes üdvözlőt jókívánatai kíséretében tudomra adni méltóztatott.

A kinek a körülmények oly tért nyitottak a cselekvésre, hogy neve történelmi eseményekkel jött kapcsolatba, annak közléte különböző megbirálás alá esik a vele együtt élő nemzedéknél a pártszempont szerint, a melyből a bíráló tekint. A tárgyak olyan színűeknek látszanak, mint a minő színű üvegen át szemléltetnek, a méreteik is a szerint különböznek, a mint nagyító vagy kicsinyítő üvegen át nézettek. Van, a ki az egyszerű kötelesség teljesítését is érdemnek nézi, van, a ki még csak kötelesség teljesítését sem hajlandó felismerni, a hol mások érdemet látnak, a mit egy jónak, helyesnek, más rossznak, helytelennek ítél. Az egyéni érzésből kivetközni embernek nem adatott.

Talán mondhatnók, hogy e gyalogságtól egészen a későbbi történetírás sem ment (hiszen még Tacitus remekművéről is leri az író rokon- és ellenszenvének színezete), de ha egészen ment nem lehet is, mindenesetre kevésbé van annak kitéve, mint az egykoruk; s azért én is osztózom alispán ur azon nézetében, hogy a közügy előmozdítására törekvő munkásság értéke felett csak a történelem ítélhet, minthogy csakugyan különbség van az utókor higgadtabb ítéllete, s a szenvedélyek befolyása alá helyezett egykoruk nézete közt.

Tisztelt alispán ur becses tudósítása szerint ezen tekinteteket tartotta szem előtt Nógrádmegye törvényhatósági bizottsága, midőn az ítéletet közlétem felett a történelemre hagyva, kegyes üdvözlő iratával csakis önzetlenül a közügynek szentelt munkásságom elismerésének kívánta párt- és nézetkülönbség nélkül, jelét adni.

A vállaimra nehezkedett 80 év „memento mori“-szerű alkalmá gyakran tett azon helyzetbe, hogy tiltakoznom kellett a tulbecsülés ellen, mely közlétem munkásságának értékére pazaroltatott. Nógrádmegye tisztelt közönsége azon igen kellemes helyzetbe tett, hogy akként körülírt elismerését pirulás nélkül elfogadhatom, mert míg magamban igen sok fogyatkozást tudok, érdemet ellenben épen nem tudok, az önzetlenség s a közügynek szentelt munkásság öntudatára saját lelkiismeretem is feljogosít.

Kérem is tisztelt alispán urat, méltóztatásuk meggyőző közönségének úgy üdvözlőleért, mint annak indokolásáért, legőszintőbb köszönetemet azon nyilatkozatom kíséretében átadni, miként, noha rég leszámoltam az

élettel, mégis jól esik hontalan ósz fejemnek tudni, hogy bár az események ellenem fordultak is, s bár elveim s azon végczél, melyre közlétem irányozva volt, kiáltó ellentétben állanak az újabb iránynyal, melyet nemzetünk elfogadott, mind az által még a párt-szenvedélyek hullámvázai közt since tölem megtagadva annak elismerése, hogy közlétem önzetlenség volt hazám szolgálatának szentelve.

Becsés ajándok a megemlékezés repkénye. Ajándokot mondom, mert a ki önzetlenül szolgálja a hazát (istennek hála, a magyarok honában ez nem ritkaság), az csakis oly kötelességet teljesít, melyet elmulasztani bűn; az pedig, hogy valaki bűnt nem követett el, önértre feljogosít, de elismerésre igényt nem adhat. A kötelességteljesítés elismerése ajándok. Ilyenül fogadom és hálát mondom érte.

Ezzel befejezhetném — tán be is kellene fejeznem — válaszat, de elnézésre számítok, t. alispán ur, ha becses levelének bevezető soraira, melyek a nemzeti hátra, mint a hazafiságot megillető jutalomra vonatkoznak, némi megjegyzést tenni magamnak szabadságot veszek.

Tisztelt alispán ur rendén találja, hogy azoknak, a kik a közügy előmozdítására törekuszenek s önzetlenül a hazának szentelik munkásságukat, a jól teljesített kötelesség édes tudatán felül nemzetünk hálája is jusson jutalmul.

Tehát jutalomról van szó. Nem gondolja alispán ur, hogy önzetlenség és jutalom egymást kölcsönösen kizárják? Nekem, megvallom, más fogalmam van a hazaszeretetről, mely nem henye érzélgés, hanem a haza javára törekvő önzetlen, becsületes munkásságnak kútfeje. A hol jutalom tétetik kilátásba, ott bérért dolgozunk. A ki hazáját jutalom reményében szereti, az a jutalmat szereti, nem hazáját. A hazaszeretet jellege az önzetlenség, mely nem hogy jutalomra gondolna, de áldozni is kész. Ez a hazaszeretet tartotta fel a magyart ezer hányattatáson keresztül egy ezredéven át, ne adja Isten, hogy a jutalmat nem váró önzetlen, áldozatkész honsszeretet a magyar jellemből valaha elmosódjék, mert csak ez a talizmán ígérhet számára jövődőt a megpróbáltatások veszélyei közt, melyek környezik.

A „haza“ otthona a polgárnak, mint a családi tűzhely otthona a gyermeknek; ki várna azért jutalmat, hogy otthonát szereti? Haza és család ikerfogalmak. Egyiket, mint másikat az emberi szívet megnemesítő szeretet forrásává rendelte a természet istene. Én fajom nemeselevelét s fenmaradása titkának kulcsát látom azon érzelemben, mely arra tanított, hogy mi magyarok hazánkat közös édes anyánknak szoktuk nevezni s hogy nemzetünk otthonát és családjunk otthonát ugyanazon egy szóval jelezzük, e szent szóval: „hon“.

Csak sajnálkozni tudok azoknak balgaságán, kik az évezredek alatt összegyűlemlett társadalmi betegségek orvoslását keresve, haladásnak vélnék, ha a jövődő e két szót „haza“ és „család“ a társadalmi viszonyok szótárából kitörölné s csak e szót „ember“ hagyná meg. Ha ez valaha elkövetkeznék, az emberiség nem előre haladna a tökélyesedés végtelen útján, hanem hátra hanyatlanék a baromság felé. A vallásos hagyományok Istenembere egyenlő szeretettel ölelhetné keblére az egész emberiséget, mert Istenember volt, de az emberileg gyarló ember szeretetének szűkebb körökre van szüksége, miszerint azoknak érdekeiből lankadatlan tevékenységnek erőlyes kifejtésére hatalmas ösztönt meríthessen. E körök család és haza. Töröljék ki az emberiség évkönyveiből mindazon tetteket, melyeknek a család és hazaszeretet volt rögője s csak az anyagiás önzédek vételkedésének homályos lapja maradna fel, melyre még a buvárkodó értelmiségnek egyes agyakban fellángoló szövétnéke is csak oly halvány világot vetne, melynél az, a mit képletileg szívnek nevezünk, nemes tettekre nem hevülne fel.

De hát sok tévelygésen bukdácsolt már keresztül az emberi nem; lehet, hogy az a „magát nem jól érzés“, mely a társadalmakat az ismeretlen felé hajszolja, egyszer a család és haza megtagadásának tévelygésébe is belebuktatja; de a míg az ember „hazát“ ismerend, (ne adja a végzet, hogy valaha ne ismerjen) mindig igaz maradand a költőnek ama mondata, hogy „kifejezhetlen édeséggel vonz magához a szülőföld“; ennek a kifejezhetlen édeségnak élvezetét szerzi meg magának az, a ki hazáját szereti, ez édeség élvezetétől fosztja meg magát az elfásult kebel, mely hazájának sorsa iránt közömbös marad. Ez édeség a honsszeretet jutalma, ne keverjük abba az önzésnek ürömet.

Kétségtől szép vonás egy nemzet jellemében, ha elismeréssel őrzi meg azon fiai emléket, a kik őt hiven szolgálták, s a mellett, hogy szép vonás, még jó számítás is; de ne üssük ez elismerésre a jutalmazás bélyegét, mert a jutalom eszméje letörli a honsszeretet aranyáról az önzetlenség szománcsát. Szolgálni a hazát polgári kötelesség, elismeréssel fogadni a köteles szolgálatot nemzeti kötelesség. A jutalom eszméje nem a szeretetet e kölcsönös viszonyába való.

Az önzés mind nagyobb és nagyobb tért foglal el a létért vívott küzdelem törvényének nyomása alatt; szeretném az önzetlenség számára feltartva tudni a magyar honsszeretet mezejét. Emlékezetem előtt elvonulnak azon oltár önzetlen mátyrjainak árnyai, a mely ma rom. Ha felépül-e még valaha? reménylem fel, az isten nem halt meg azért, hogy oltára rom, de hát nem tudom! hanem azt tudom, hogy oly honsszeretet nem építi fel, a mely jutalomra vár, s egy Madáchnak írva

átrozzon idegeimen ama máaik Madáchnak ihletett mondata, hogy „magasztosabb kegyelettel megóvni a romot, mint üdvözölni a felkelt hatalmat“.

Bocsánna meg alispán ur ez érzelmeknek miatta elméledő soraimat, s fogadja kiváló tiszteletemet.

Turin, július 1. 1883.

KOSSUTH.

Lapunk homlokán veszik olvasóink Kossuth Lajos választát, ama üdvözlő felíratra, melyet Nógrádmegye közönségének megbízása folytán a megye alispánja, hazánk nagy fia születésének 80 ik évfordulója alkalmából küldött Turinba. A választ minden sorából a jutalomra nem számító önzetlen hazaszeretet rezzen át, mely honszerелеm Kossuthnál egy hosszú mult nagy tetteiben nyert kifejezést. — Ezen honszerелеm és a honszerелеmtől áthatott alkotások előtt minden magyar honpolgárnak fejt, vallás- és pártkülönbség nélkül meg kell hajolnia. Meg kell hajolnunk oly lángésszel párosult jellem és oly hazafini erőnyek előtt, hol a szív minden dobbanása a hazának volt szentelve, még akkor is, ha az ő politikai vallásától eltérve, a szükség és okzerű kiegyezési alapon hisszük biztosítva Magyarország további fennmaradását és felvirágztatását. Mert hiszen a kiegyezés nagy munkáját is ő készítette elő; ő volt legfőbb uttörője Magyarországnak újbóli feltámadásának. — Így érezett Nógrádmegye lelkes közönsége is, midőn a nagy száműzött iránti kegyelet kifejezését egyhangulag elrendelte. Hogy a megye közönségének kegyelete egy üdvözlő felírat rövid keretében nem nyert oly kifejezést, mint a milyet Kossuth megérdemelt volna, ezen tollhiba nem vonhat le semmit Nógrádmegye érzelmeiből, melyek tisztán meg vannak őrizve, s melyeket semmiféle tekintet nem korlátozhat abban, hogy Nógrádmegye közönsége az ország dicső és nagy férfiai iránt a tisztelet és kegyelet adóját minden alkalommal le róvhassa. Mert utolsó nép az, ki nagyjai emlékét tisztelőben nem tartja. — Nógrádmegye nem rideg költéségből, nem a divat és illedelem mestorkélt szabályaiból, de a szabadelvű megyék példájára, ösztönösen tiszta szívből és minden tartózkodás nélkül óhajtotta és akarta kegyeletét Kossuth iránt kifejezni.

A nt. nógrádi ág. evang. hitv. esperesség mélyen tisztelt egyházaihoz!

A mult esperességi gyűlés alkalmával történt lemondásom következtében, az esperességi felügyelői állás újra betöltendő, s mintán úgy hallok s tudom, hogy a mélyen tisztelt egyházak egyrésze a most szeptember 15 én beadandó szavazatával ismét csakély személyemet szándékozik megválasztani, e nagybecsült ragaszkodás s bizalomért hálás köszönetemet nyilvánítva, határozottan kijelentem, hogy lemondásomhoz

ragaszkodom, mert az abban előadott okok nem szüntek meg, s tartok attól, hogy jövőben még szaporodhatnának.

Én, ha mint régi authononikus s alkotmányos ember, megszokva a többség akarata előtt meghajolni, — ezeken magamat túllenni tudnám is, nem akarom a nt. esperességet azon kellemetlen esetőségnek kitenni, hogy világi elnökövel, lényeges kérdésekben, általam is tisztelt szabad meggyőződését követve, ellentétes állást legyen kénytelen elfoglalni.

Terbeléden, 1883. augusztus 24.

Mély tisztelettel

Beniczky Gyula,

Megyei szőlőszetünk érdekében.

Indítatva a szőlészeti viszonyok mai igen fontos feltételei által, úgy is, mint a nógrádjárásai gazdákör megbízottjai Balás Ferencz járási főszolgabíró, és alólírott azon missziót vállaltuk magunkra, hogy a járásunk szőlőt aggasztó mérvben elterjedő phyloxera vassatatrix elterjedéséről, pusztításairól s lehetőleg minden viszonyairól, a megtámadott területeken szerzett tapasztalásaink után lehetőleg alapos tanulmányt tegyünk, valamint hogy erőnkhez képest jelezzük azt, hogy a nagy veszélyrel szemben mi a teendő a jelenben, a jövőben. —

Közüdmás szerint a nógrádi járásban Berkenye, Verőce, Kis-Maros, Rád, Pencs s Kosd községek szőlői vannak phyloxera által megtámadva. Mi helyzetünk körülől: volta miatt ez alkalommal csak Berkenye inficiált területét vizsgáltuk meg; de így is elég alkalmunk volt tanulmányozni a dolgot, különben is ugyanazon okok mellett ugyanazon okokat lelők volna fel úgy Kosdon mint Penczen.

Hozzánk a phyloxera kétségkívül Franciaországból s főleg Klosterneuburgból bevezetett be, hol már 1872-ben nagymérvben el volt terjedve. A mi vidékünk rovarforrása Tabi-Tótfalu is lehetett, honnét — dacára annak, hogy az ottani szőlőiskola tulajdonosának egyéni qualificációja miatt tudomással kellett birni nagybírd szőlőiskoláinak megtámadott voltáról; — con amore árszítottak el mindenfelé az inficiált szőlővesszők; de kitűnő alkalmat szolgáltattak a vész elterjesztésére a szőlőgyümölcs kereskedők, valamint a szőlőmunkások is, kik ma Váczt fertőzött szőlőiben, holnap már Szendebhelyen vagy Berkenyén dolgoztak; más fertőzési mód legalább Kis-Maros, Verőce s Berkenyére nézve, hová idegen helyről ültetés végett vessző nem importáltatott, alig gondolható.

Mi aug. 23-án a déli órákban vizsgáltuk meg Berkenyének szép fekvésű, jó talajú s jól művelt udvarhelyi szőlőhegyét. Itt az infectio góczát a mintegy 150 holdnyi szőlőterületnek középpontja képezi, honnét az élődiek fokozatosan terjeszkedtek a keleti és nyugati részek felé. A hegy középrésze annyira megtámadva, hogy a hol tavaly még szépen fejlődött vesszőt köthettek, ma már csak kiszáradt vagy száradóban lévő elzúllott tőkét láthatunk.

Tapasztaltuk azt, hogy a régi fajok, különösen a kadarka és bálintka ellenállóbbak, míg az új fajoknak nemcsak gyökérzetén, hanem levelein is csak úgy bemzpegett a rovar. A hegynek nyugati és keleti részén inkább szórányosan lelthetők föl a rovarok, míg máshol nagymennyiségben találunk s közülük két száraznyast is. Sajátágosnak tűnt fel az, hogy némely egészen úde tenyésztőtőkén 4—8 szépen fejlődött szőlőfürt volt s gyökerei telve voltak szőlőtetvékkel; kétségkívül azért, mert az idei elég sok légszappadék némileg enyhíté a rovar romboló behajtását; ugyanily ellentétet találunk a bujább földű, alantasabb részekben.

A magyar nép, tekintve annak könnyűvérű természetét, tekintve — legalább egyideig — megélhetési egyéb feltételeit, nem veszi oly komolyan a dolgot, mint kellene vagy mint veszi Franciaország, hol körülbelül hat millió ember él a szőlőművelés után s hol a szőlődők czimén 400 millió frank folyik be.

Magas kormányunk azonban belátva a veszély végzetes következtét, belátva a beruházott igen sok millió veszendőségét, minden lehető megtett a baj elhárítására és elfojtására; nevezetesen összehívott természet és szaktudósokból ánketeket, kiküldött Franciaországba megbízható tudós egyéneket, hogy ott tanulmányozzák a mentés és védekezés mikéntjét, s bizonyára ő is szívesen folyóvá tenné a frankok százezreit a biztos eredmény elleneszer föltalálása részére. De mindezen jobb sorsra méltó igyekezet és szándék eddig sikertelen maradt s nem is valószínű, hogy a baj speciális volta miatt egy nagy szőlészeti reform nélkül megoldható lenne az ügy.

A gondviselés eddig állítólag egy ragadozó rovarban lenne segélyünkre, mely a tett tapasztalás szerint phyloxerával táplálkoznék.

A kormány a megtámadott területek sok és nagy volta miatt felhagyott az irtással, s hozott szigorú rendszabályokkal csakis órálag, védőleg jár el. A 600 métermésszá birtokában lévő szőlőterület gyérítési célra ingyen osztja ki. A megtámadott szőlőterületekre hat évi adómentességet mondott ki, s hogy azok dézama terheit miként oldja meg, talán most gondolkozik felette.

Ha nem lenne úntató, bátrak lennénk röviden közölni egyet-mást a rovar élettani viszonyairól. Ő némileg hasonlít a lejtetűhöz, színe valamivel világosabb sárga a köleskásánál, hossza mintegy 1 1/2 vastagsága 1/2 milliméter. Van szárnyas, mely vált ivarú, s 1000 m. távolságra is képes repülni, és szárnycsalan, mely talán annyival veszélyesebb, mert állítólag, himdős párosodás nélkül is szaporít. Minden példány bir új-jakkal ellátott 3 pár lábbal, egy pár tapintó szervével s hatalmas hosszú, 3 ágban végződő szívócsappal. A szárnyas nőstények tojásai közt több nagyobb példány van, melyekből a törzsanyák kelnek s ezek egyenként 80 at is tojnak, melyekből kikelt egyedek anélkül, hogy pártzanok kellene, születésük 3—4 ik napján már ismét tojnak. — Innét magyarázható meg aránylag rövid idő alatt milliárdokra szaporodó számuk.

T. Szerkesztő úr! mintán az most már csak pár év kérdése, hogy szőlőink teljesen inficiáltassanak, itt

TÁRGZA.

Hodie mihi, cras tibi.

Üsmertem egy öreg urnak ifju feleségét,
Meggyeszte önnepeltük ragyogó szépségét.
Két szemébe ha valaki hosszan belenézett,
Beteg lett a szerelemtől, bírt vágyat érzett.

Kegyeivel nem volt fukar, volt is udvarlója,
Számra mennyi: annak én nem vagyok mondhatója.
Pedig számukat akkoron én is szaporítottam,
Szép kezeit ajkaimhoz nem egyszer szorítottam.

As öreg ur úgy szerette, mint a szemefényét,
Kamrában, utcafelel dicsőre érényét;
Példán büszkét előttünk egyre magasztalta,
Mi pedig oly jóízűen mosolyogtunk rajta.

Sok esztendő lehanyatlott azóta mögöttem,
Eltem kenyereim javát én is rég megvettem:
A mi hátra van belőle, azt megédesítai:
Hymen jármát nem állíam a nyakamba venni.

Aztán ha már házasodtam: — hogy fiatal vettem,
Arra minden ismerősem azt mondta: jól tettem.
És hogy szepet választottam, jels hogy még látok,
Dicsőit is talásemet a — házibarátok.

Úgy szeretem az asszonykát, ő is szeret engem,
Így nem csoda, hűségét ha mindenfelé sengem,
Csak az bánt, hogy a fiatal nép oly bolond fajta,
Mikor hűségét dicőbrom, csak mosolyog rajta.

Zsebkendő, harisnyakötő és papucs.

(Cserevégés.)

Az ember legbensőbb bizalmasa tulajdonképpen a zsebkendő Megmentőnk ezer alkalommal, barátunk, megbízottunk, melynek a legmélyebb titkokat eláruljuk. Ha izzadunk, a zsebkendővel bajtunk levegőt arcunkra, ha rosszul érezzük magunkat, az illatos zsebkendő erősít meg. Könyveinket zsebkendővel szárítjuk föl és mikor a nevetést vissza akarjuk fojtani, zsebkendővel szorítjuk ajkainkat. A zsebkendő hű társunk minden körülmények között és a művelt világ modern fia a legnagyobb irtózással gondol vissza a zsebkendőten időkre.

A zsebkendő úgyszólván toillettünk névjegye. Mond meg, minő zsebkendőid vannak, milyen illat szert öntesz zsebkendőidre s megmondom, ki vagy. A szultán legmagasabb kegye jelölő zsebkendőt dob az odaliskázó ölébe és a kedves a rózsaszínű „billet d'amour“-t zsebkendőbe teszi. Bucsuzáskor zsebkendővel integetünk a távozó felé, a tábornok a levegőbe veti, ha lövetni akar, és botjára tűzve lengeti békezásló gyanánt, mikor az ellenséggel alkudozni óhajt. Csomóra kötve kosár hálósüveg, vagy emlékeztető jel lesz belőle.

Nem csoda, hogy egész zsebkendő ipar fejlődött ki, mely kifogyhatatlan a találékonyaságban. Vannak piros, kék, sárga, fehér, tarka zsebkendők selyemből, vászonból, drága csipkével hímözve, sőt vannak illusztrált zsebkendők is, melyen a világtörténelem híres alakjai, eseményei láthatók.

Horczegok, tábornokok, poéták, művészek arcképei „fényeskednek“ a népszerű zsebkendőkön. Ezek a mai kor valóságos első krónikásai s az ismert nagyságok büszkéik lehetnek, hogy a tömeg csupa tiszta-

letből megveszi őket egy-egy zsebkendőn. Néha megtörténik, hogy ép arcukba pöknnek, de az nem számít.

Ha a zsebkendő a történelem, akkor a harisnyakötő a költészet. Azt hiszik talán, hogy a harisnyakötővel nem lehet pazar fényt ézni? Gyönyörű formájú briliántokkal, drága gyöngyökkel ékített harisnyakötőket ismernek, melyeken Voltaire, Boileau, Heine versei vannak megörökítve! Ez volt hajdan a győstes lovag diadaljelvénye és mint rendjel a dicsvágyó abogol szívek legtitkosabb álmát képezi s bizony nem egy miniszter boldog, ha csak egy kis darabkát is kaphat emléktől a fejedelmi ara harisnyakötőjéből.

A harisnyakötőtől csak egy lépés a harisnyáig és a — papucsig. A harisnya ma már a legelső fényűzési cikkkek közé tartozik. Ezer színvagyulékkel, fantasztikus virág hímzésekkel tündöklönek azok a bájos selyemharisnyák ott a kirakatban. Pazar pompa az árnyalatokban, és dús árnyalatok a pazar pompában! Szinte hihetetlen, hogy volt idő, mikor egész Németországban egyedül a császárnak volt egy pár harisnyája; de még ő sem élvezte osztatlanul, mert ki kellett kölcsönöznie miniszterének, hogy az a követeket illendően fogadhasza.

Nem kisebb szerepet játszik életünkben a papucs. A mohamedán a szent moszhében drága szőnyegen leborul a papucs előtt, a keresztény magadokolja a szent atya papucsat és a keresztény papucssal ajándékoz meg, hogy jóvendőket — jelképezze. Papucsban lenni, ez a legelterjedtebb vitéség a világon.

Erről a tárgyról az ing jut eszünkbe, — a papali és hálaing, a szakkészlemből szőtt munkás ing és a pókhálósüvető patyolat ing; de ezekről az árnyalatokról már csak négyesemköt lehet cserevégi.

W. G. K.

az ideje, hogy komoly gondolkodásunk tárgyává tegyük a dolgot. Az bizonyos, hogy Magyarország tekintve légköri és talaj viszonyait, bor nélkül ép úgy nem lehetne el, mint a sarkvidéki halzeir, az orosz pálinka, a melegföldi gyümölcs és rizs nélkül. Nagyon sokan vagyunk, kiknek főjövedelem és pénzforrása a szőlők képeztek. Látnuk, hogy a föld népe bőves bortermés alkalmával, módos maga számára is megtart hat néhány akót, mily jól tel, tavaszkor jó testi erővel s vig kedéllyel lát a munkához, kevesebb a beteg, kevesebb a halottja. Ily fontos okoknál fogva tehát teljes erővel a buzgóssággal kellene szembeszállunk a rettenetes csapással.

Hosszas fontolgatás s alapos kísérletek után eddig a következő alkalmazandó eljárásokban történt megállapodás: 1. a gyéritésben, 2. az inficiált terület viz alá merítésében, 3. oly homokos területeknek leendő kiültetésében, melynek legalább 70 % ja kvarc tartalom a végre 4. az amerikai fajoknak meghonosításában s azután azoknak a mi jó borsfajainkkal való beoltásában. Az elsőnek, minthogy a gyérités holdanként 60 frton felül is kerül, csak akkor lenne hasznos eredménye, ha a kormány szigorú büntetés alatt megtiltana a műborkészítést. A második mentési mód, ha mindig kivibetű lenne is, nem biztos, mert az alámerített tőkék gyökérzetén három hétig tartó alámerítés után is voltak állítólag élő rovarok. Homokos területünk ugyan elég van, de ezeken csakis zamat és erőnélküli, silány s nem exportálható bor teremne. — Mindezek szerint tehát nem lenne más bátrá, mint az amerikai fajoknak leggyorsabb meghonosítása s azoknak beoltása, csak hogy tekintve azt, hogy ma még csak a kezdetnek kezdetén vagyunk, a legerősebb és legbuzgóbb munkálkodás mellett is egy derék emberi életkor kell ahhoz, hogy a jelzett reform rendszeren hazánk szőlői sikerrel keresztül vitessenek.

Mostanra szerény tanácsunk az, hogy ha még határunkban nincs phyloxera, kitelhetően őrizzük azt a fertőzéstől. A szőlőkereskedőket még csak községünkbe se bocsássuk, szőlőinkben oly munkát, ki inficiált szőlőben dolgozott ne bocsássunk, szőlővesztőt ne importáljunk, szőlőinket akár fertőzötték, akár nem, jó karban tartassuk, s a tőkét meddig az valamit adhat, borra mossuk. A boni fajokkal ellátás a mostani viszonyok közt szerintünk meddő, czáltalán s káros munka lenne. — Végre, hogy készületlenül ne találjon bennünket az okvetetlenül bekövetkező veszedelem, a nem kapa és eke alá való szőlőrészekbe már most ültessünk gyümölcsfákat: diót, gesztenyét stb.

A szükség nagy mester! a bogdányiak jó sikerrel és jövedelmeseleg természetnek számócsát elpusztult szőlőikben.

Tolmácsan, 1883. évi augusztus hó 27-én.
Tisztelettel:
Percsi Gábor,

H i r e k.

Hymen. Deutsch János a kisasszonyt, a társadalmi életünkben előnyösen ismert Darvay Armin hugát, e napokban jegyezte el Singer Mór budapesti „Duna” biztosító társulati tisztviselő. — Ugyancsak B. Gyarmaton Schwarz Márton legközelebb eljegyezte Frankfurter Juliska kisasszonyt.

Kossuth levele. Kossuth iratainak rendezője Helfy Ignác képviselő kezéből Kossuth Lajosnak Nógrád megye alispánjához intézett választat közlelőbb több budapesti lap közölte. Több oldalról jött kérdésekkédsz folytán alkalmat veszünk magunknak kinyilvánítani, hogy eddig e választat lapunkban nem tartottuk idomossnak közléteni, mert beakartuk várni, míg az a megye bizottságával illetékes módon közölve leendő. Ez alkalommal a kérdésekkédsz folytán egyelőre annyit írhatunk, hogy az üdvözlő iratot Kossuth-hoz nem a megye főjegyzője fogalmazta.

Mához egy hétre, jobban mondva szombat és vasárnap a dalegyleti zászlószentelés alkalmából városunk emelkedett ünnepélyeknek lesz tanúja, ép úgy, miként tavaly a tűzoltók hasonló törekvésekor. E két városi egyesület, egyik az anyagi, másik a szellemi téren, mindenestől legeszebb alkalmát értelmiségünknek, s uéltó, hogy azt minden polgár, tehetőséghez képest, midőn csak alkalmá nyílik felkarolja, előmozdítja. Hasonló ünnepélyek a művelt világon mindenütt egy-egy város és vidék közönnepének tekintetnek; hiszünk is, hogy polgártársaink önként fellobogózzák zászaikat a mondott két napon, s a megyeháza nagy termébeesitendő társadalmunknak a műveltségre igényt tartó minden osztályát. Az érdekes programot alább közöljük. —

A zászló felszentelési ünnepély a jövő vasárnap fog megtartatni. Tehát alig egy hét választ el ezen szép ünnepélytől, mely a culturalis mozgalmaknak megyénkben egyik kiváló ünnepélyét fogja képezni. A mily szép és meglepőnek mutatkozik az ünnepély, ép

oly mérvben készülnek arra a megye minden részéből. Az ünnepélyen részt vevend a főispán is, a megyének több képviselője. Gr. Degenfeld Lajosné a zászlóanya, már elküldte a díszszalagot, mely a zászlóra felkötöttet fog. A díszszalag nehezétehor selyemből készült, s arany felírásokkal van díszítve. A szalag igen értékes, s a zászlóhoz nagyon hozzátillik. Az ünnepély sorrendje a következő: Iső nap 1883. évi szept. 8-án délután 3 órakor, a testvér dalegyleteknek, az egylet helyiségében leendő fogadtatása. 5 órakor a zászlóanya ünnepélyes fogadtatása. Fél 6 órakor a vőfélyek érkezése, az egylet elnökének elnöklele alatt. 6 órakor a nyoszolyó leányok érkezése, mely alkalommal történnék a kölcsönös bemutatások 7 órakor a díszhangverseny alkalmából a losonezi dalegylettel előadandó darabok összpóbjaja. Fél 9 órakor a nyári szinkör helyiségében közös vacsora. 11 órakor a zászlóanya tiszteletére serenáde. II. nap. Szeptember hó 9-én fél 10 órakor a meghívott hatóságok, testületek és egyletek összejövetele a városháza tanácstermében. 10 órakor indulás a megye székházának nagytermébe, a felavatás színhelyére. A felvonulás megtörténtével küldöttség megosztása a zászlóanyáért, ki is a nyoszolyó leányok s vőfélyek kíséretében a felavatás színhelyére jó, mire kezdetét veszi az ünnepély, melynek sorrendje: a) Szózat. Előadja a losonezi és b. gyarmati dalegylet. b) Előki megnyitó. c) Ünnepi óda, Pajor Istvántól. Szavalja Brankovics György d) Ünnepi beszéd. e) Istendicsőítés, Bethowentől. Előadja: a losonezi és b. gyarmati dalegylet. f) Szögbeverés, következő sorrendben: 1. Ő felsége nevében, 2. Zászlóanya, 3. Gr. Gyürky Ábrahám Nógrádmegye főispánja, 4. Garam Jenő egyleti elnök, 5. Nógrádmegye, 6. B. Gyarmati kir. törvényszék, 7. Város, 8. Róm. kath., 9. Ág. evang., 10. Gör. kath., 11. Izraelita egyházak, 12. Kiszorú leányok, 13. Vőfélyek, 14. 12-ik honv. zászlóalj, 15. Ügyvédi kamara, 16. Kir. adófelügyelő, 17. Városi, 18. Róm. kath., 19. Ág. evang., 20. Állami el., 21. Izraelita tanszabályozók, 22. Tűzoltóegylet, 23. Takarékpénztár, 24. Népbank, 25. Takaréks és Hitelintézet, 26. Vörös kereszt-egylet, 27. Nógrádmegyei gazdasági egylet, 28. Általános ipartársulat, 29. Szabó, szűcs s szűcszabó ipartársulat, 30. Csizmadia ipartársulat, 31. Korcsolya egylet, 32. Iparos ifjúsági egylet, 33. Casinó, 34. Népkör, 35. Nógrádi Lapok szerkesztősége, 36. Vendégegyletek képviselői, 37. Losonezi dalegylet, 38. B. Gyarmati dalegylet tagjai. A szögbeverés után a már okkét felavatott zászlóra a zászlóanya felkötö a szalagot s átadja az egylet elnökének, és a kiszorú leányok megkiszorúzzák. Egylet elnöke a lobogót átveszi s beszéd kíséretében átadja az egyletnek. Délután 2 órakor közebe a megyeház kistermében. Esti 8 órakor díszhangversenyyel egybekötött táncmulatság. Az ünnepély estéjén tartandó díszhangverseny programja a következő: 1. Olyan a te dalod, műdal, előadja a b. gyarmati dalegylet. 2. Sonata patetique Bethowentől, zongorán előadja Gróf Degenfeld Lajosné, 3. A megtagyott gyermek, műdal, előadja a losonezi dalegylet. 4. „Canzona” Raff J-től és „Rondeau” Bethowentől hegedűn, zongora kíséret mellett előadja ifj. Farkas Fer. 5. „Szervusz Soroksár!” humoreszk, felolvassa a szerző: Brankovics György, a „Budapest” szerkesztője. 6. „Harmonia,” nagy szedaráb Erkeltől, előadja zongora kíséret mellett a losonezi és b. gyarmati dalegylet. A díszhangversenyt táncmulatság fogja követni. A rendezőség e lapok útján felkéri mindazokat, kik a zászló költségeire adakozások gyűjtésére felkértek, szíveskedjenek az aláírási ívetek f. hó 4-éig (habár tőresen is) beküldeni. Ügyezintén értesítés adjuk a t. községnek, hogy az ünnepély napján, szeptember 9-én közebe lesz a megyeház kistermében, melyen 1 teríték ára 1 frt 50 krban alapítottatott meg. Ez iránt a bejelentések Milován János ügyvéd úrnál megteendők.

A közigazgatási bizottság havi ülését tegnap szept. hó 1-én tartotta meg, melyről részletes tudósításunkat időhiány miatt a jövő számban közöljük.

A szélyi körtőshíd, miként arról személyesen volt alkalmunk meggyőződni, a seniorális uradalom tisztartója Galgóczy Béla úr szorgalmazása és közbenjárása folytán, uradalmi költségelőlögből már munkába vétetett s rövid idő alatt igen szilárdan el is készült. Az ily eljárás nem szorol külön dícsőrtre; de remélünk engedni, hogy az következetesen folytatva, a vidék közigazgatási emelkedését vonja maga után.

Szélyi fürdőt az Állandó szép idő folytán még egyre látogatók, s ugyanazért mint halljuk, a bérő az időnyt egész szeptember hó végéig nyitva tartja.

Szilákon az aug. hó 28-án tartott erdei táncmulatság, mely az ottani kisdobó javára rendeztetett, rendkívül fényesen sikerült. A mulatságon nemcsak nagyszámú, de a legválogottabb község jött össze. Már d. u. 4 órakor nagyszámú hintó sereg robogott gr. Degenfeld úr kies erdejébe, a hintókból szebbnél szebb táncosnők szálltak ki, kiket az ügyes

rendezés a masterileg elkészített táncszékhelyiségbe vezetett be. Gróf Degenfeld Lajosné 6 méltósága 5 óra felé érkezett meg, sőtét veres selyem ruhában, mely sárga atlaggal volt díszítve; a grófné, mint a kiadó dózó jölvő asszonyának fogadtatása után a hatalás táncra kerekedett. A dégyeseket 34 pár tánczolta. A mulatságon résztvettek Gr. Degenfeld Lajosné 6 méltóságán kívül: Dessewffy Titusné Budapestról, Dessewffy Ödönné Kükényesről, Szenessy Edéné Budapestról, Wladár Miksáné, Horváth Miklósna Uzsáról, Horváth Danóné B. Gyarmatról, Maróthy Emília Vanyarczról, Schöneigner Frigyesné Berczelről, Bévay Miklósna, Okolicsányi Gyuláné Budapestról, Adorján Sándorné Eszegről, Smidt Józsefné Lőrinczről, Agárdi Jánosna, Hembach Józsefné Bujákról, Berczelly Béláné Berczelről, Hérbai Jánosna, Ondrejovich Lászlóné Bágyonból, Hellrigel Ferencaé Nyitráról, Pekala Mihályné, Balogh Györgyné Budapestról, Bazsó Gáborné Lőrincziből. A leánykiszorú következő szép rózsákból volt egybekötve: Wladár Vilma, Szenessy Emma, Moravcsik Emma Aszódrol, Berczelly Etelka, Martonfalvay Irma Csécséről, Hembach Ilona, Vladár Birike és Ilona, Plachy Erzsike és Sárika Mohoráról, Hembach Gizella, Wladár Kamilla Sámsónházaról, Schöneigner Janka, Ella és Etelka, Berczelly Mariaka, Oláh Ilonka, Smidt Emike, Adorján Irén, Géczy Etelka, Agárdi Gizella, Lőrinczi Bella és Mariaka Apézról, Barta Mariaka, Kmettyko Georgina, Balogh Malvin, Ludvig G. Bazsó Irma és Ilka stb. kiasasszonyok. A rendezés élén maga Gr. Degenfeld Lajos úr állott, az ő és a grófné előzékedése és szeretetteljes modorának köszönhető, hogy a mulatság oly fényesen sikerült s reggeli 6 óráig tartott. A mulatság alatt kitűnő ételek és italokról gondoskodva volt. Csakorsótémény és fagyalttal a közönséget a gyöbgyösei csakrázda látta el. Általában szólva oly sikerült vidéki mulatság volt ez, melynek emléket a jelen voltak igen soká megfogják tartani, s mely egyszerűmind a kisdobónak is igen szépen jövedelmesezt.

Az országos tanítógyűlés. A „nemzet napzámosai” a mult héten gyűltek össze a főváros képviselőházában, hogy megbeszéljék egymásközt a nevelés és tanítás terén a közel jövőben eszközzendő reformokat. A népes gyűlés mindvégig általános érdeklődés közt, s nagy bordenjei kérdések megvitatása mellett folyt le, de főpouitját alighanem az a beszéd képezte, melyet a kitűnő paedagog, Gönczy Pál miniszteri tanácsos tartott, hosszú idő-k tapasztalatán nyugvó, sok tekintetben új, meglepő és megdönbetetlen érvekben magvas beszédben ecsetelvén a tanítók nobéz, de magasra feladatát s kiterjeszkedett a népiskolák szerveztelére, tantervére s az azok ellen hangzó kifogásokra. Kimutatta, hogy a felekezeti, községi és állami népiskolák közös czélja: a nemzet nevelése, s minán csak az a gyermek van helyesen nevelve, aki okos és szerető szőlők köblén nevelkedett, buzdította a szőlőket, felekezeteket és községeket, hogy népiskoláikat egyforma szeretettel öleljék köblőkre, legyenek azok felekezetiek, községiak vagy államiak. Szólott azonkiül a bajt csak a tanító lelkiismeretes tevékenysége képes orvosolni. Nem kell kézi könyv, hanem kell ismeret — ugymond szónok — s a tanítónak főkötelessége a munka kedvet és tudvágyat táplálni a gyermekekben és nem szolgai, de mély vallásosságra vezetni. Melegon pártolta a bási ipar s a tornászati tanítását, hogy a gyermek megszerezhesse a ház körül szükséges ügyességet s munka közbén tanuljon. A tanító ne szavakat tanítson, mert különben nem az életnek nevel. A közgyűlésen Kaposy Istvánna, mint gazdasági előadónak a beszéde és érvelési szintén föltűntek.

Besztercebányán egy hat osztályú állami felsőbb leányiskola nyitattott meg folyó évi szeptember hó 1-én, melynek a beálló 1883 - 84. isk. évben csak az első osztálya nyílt meg. Az intézetbe fölvételi vizsga mellett beléphet az elemi iskola 4-ik osztályát végezt, vagy a nevezett osztály számára kiszabott tantárgyakban jó előmenetelt tanúsító minden oly növendék, ki a magyar nyelvben annyira jártas, hogy az előadásokat e nyelven megérteni képes. Minden növendék 30 frt tandíjat fizet. Vidéki szőlők gyermebei bent lakásra is felvehetők; a bent lakás díja tíz hónapra 250 frt.

A zaidőellenes zavargások B. Gyarmaton is tört nyertek, azonban eddig csak csekély mérvben volt észlelhető itt-ott egy kis hecc. A zajt többnyire néhány iparos-inas csinálja, esténként végig lármárván az utcát. — Ertér ugyan nincs nagy ijedelem Izraelben, mindannak dacára a szükséges rendőri intézkedések megtételnek, s ejjeleken át még a megyei haduk is felfegyverkezve járnak be a várost. A Kassára uazó honvédség is azon indokból hozatott vissza, hogy az esztleges nagyobb baj megelőztessék. Legközelebb a belügyminiszterium egy igen szigorú rendeletet bocsátott ki, melyben a zavargásokért a hatósági községeket teszi felelőssé. — Sajnos volna, hogy ha az orosz állapotok itt is bekövetkeznének.

B-Gyarmat város aug. 29-én közgyűlést tartott, melyen az esőseleges zavargások megakadályozása végett az önkénteskedéseket megtette; ugyanis e tárgyban gr. Gyurky Ábrahám főispánhoz táviratozott, hogy a honvédséget kassai utjából a honvédelmi minisztérium visszavezényelje. Ez alkalommal a tűzoltó-egylet is felkérte a bekövetkező zavargások megakadályoztatására.

Jótékonyozás előadása. A b. gyarmati iparos ifjúsági egylet kórházának javára t. Farkas Gusztáv ur helyben működő szentáruháza által aug. 25-én tartott szűkebb gyűléséből az egylet javára telerészbeni tiszta jövedelem 23 frt 75 kr volt. Ezenkívül az egyleti kórház javára felülírtak: Harmos Gábor ur 1 frt, Milován János ur 80 krt, Bodnár István ur 70 krt, Aninger Ferenc és Bainner Arnold urak 40—40 krt, Krivos Máttyás ur 50 krt és Petrovics Máttyás ur 10 krt, összesen befolyt 27 frt 65 kr, mely jótéteményért az egyleti választmány úgy t. Farkas Gusztáv igazgató ur és társulatának, valamint a nagyjóremű pártoló közönségnek szíves közreműködéséért illetve rész véteért hálás köszönetét nyilvánítja.

Szűgyben az ottani evang. egyház aug. 26-án tartott közgyűlésén Beniczky Gyulára, mint esperesi felügyelőre, és Svebia Jánosra, mint főesperesre adta szavazatát.

Nagy-Kürtösön augusztus 31-én az ev. tanítók Frenyo Gyula lelkész ur elnöke alatt közgyűlést tartottak, melyen több fontos határozat mondott ki. Ugyanis a mily örömmel fogadták az esperesség azon fontos és hasznos határozatát, hogy minden iskolában 4 tanítást kizárólag magyar nyelven tanítsák, — oly buzgalommal kívánják ezt végre is hajtani; a tanterv megállapításával elhatározták, hogy a magyarok történetét, földrajzát, természetrajzát, a polgári jogot, s az első évekkel a számtan magyar nyelven tanítsák. Elhatározták továbbá, hogy a tornaszabály legalább is a sorgyakorlatok tanításának. (Ez ugyan eltér a törvénykivált tantervtől). Tanító körökül Zsáry János f. osztályi tanító választott meg, az intézet árva intézetbe pedig Szaklos Sámuel, az intézet eddigi ügyvezetője jelöltet ki. Végül kimondta a közgyűlés, hogy az esperességi tanító-egylet megalkotásához hozzájárul.

Házilózá. Gally Lajos volt kis-zellői evang. lelkész, ki 6 évig nyugalomban élt, aug. 28-án Kis-Zellőben 76 éves korában jobblétre szenderült, s augusztus

30-án temetettet el. Nevezett 46 évig volt a kis-zellői egyház lelkésze. Béke hamvaira!

Torokén augusztus hó 24-én a közönséghez közelebbi kúthoz egy 7 éves gyermek megfulladva találtatott. A szegény fiúcska bizonyosan vizet akart inni, s így bukott bele a kútba.

Ezek aztán az urak! Egy poszonyi lap legközelebbi számában egy helyreigazítás olvasható, melyben a szerkesztő (megjegyzendő hogy az illető egyenes felelősségre) — kijelenti: hogy Thynagi János kir. közjegyző és szerkesztő, valamint Hodza Cyrill ügyvéd neve után egyik közleményben az „ur” szó kimaradt mit ezennel Thynagi János „ur” és Hodza Cyrill „ur”-ra kér kiigazítást. Kár volt még a „lelkész” címet is ki nem írni a helyreigazításban az „ur” elé!

Tűz. A podluzsanyi fűrdő mellett Svarcz Sámuel haszonbérli pusztáján nagy tűz dühöngött aug. hó 30-án. A b. gyarmati tűzoltóegylet, dacára a nagyobb távolagságnak, önfeláldozással megjelent a vész helyén, de 10 órától, d. u. 4 óráig oltotta és korlátozta a tüzet.

Ecsenye Banos Ádám házába aug. 23-án villám csapott be. A házigazda és felesége betegesen feküdt a házban; s így nagy mérvű volt az ijedség. A villámcsapás folytán a ház egy része lerokkadt, de emberélet nem esett áldozatul.

Rövid hírek. A losonci dalegylet tegnap Hudecz Miksa karmenter úr elő fellépésén dalnótát tartott a sörházban — Bartók Lajos jeles költőnk és humoristánk, mint a „L. és V.” írja, a napokban meglátogatta Jöreg József főleki állomásfőnököt, hol néhány kedélyes órát töltött a derék állomásfőnökkel, kinek Bartók azt is megígérte, hogy legközelebb egy kisebb írói társasággal fogja meglátogatni. — A b. gyarmati szakszervezetek elnökei ünnepélyesen Gróf Degenfeld Józsefné hajdumegyei főispáné is részt fog venni. — A pálfalvai fiatalok egy mult vasárnap vig. táncmulatságot tartott az ottani erdőben. — A juristitum tegnap ért véget. — A nógrád megyei 52 ik honvédszázalój B-Gyarmatról aug. hó 30-án reggel 5 órakor indult Kassára a nagy hadgyakorlatokra. Azonban alig ért a honvédség Szakalba, onnan másnap — egy miniszteri távirat következtében — B-Gyarmatra visszavezényeltetett. — Nógrádon is aug. 30-án kitört a zsidóellenes zavargás. A szolgabíró a szükséges csillapító intézkedéseket azonnal és erősen megtette. — A színészek B-Gyarmatról a hét elején távoznak el.

Színészet. Mult szombaton aug. 25-én, fele részben a helybeli iparos ifjúsági egylet javára „Don Juan” került színpadra, igen szép színű közönség előtt. Ez előadás általában nem sikerült, a kár volt így darabjal a közönség amenny is csekély kedvét élvezte a színélőadások látogatásaitól. — Vasárnap aug. 26-án „A három kalap” francia vígjáték adását, az esti színi idényben talán még a legkezelebb. Az előadás szervező volt, s a működő személyzet jól járt szott Megemlítjük Geczi, ki ezen darabban, megmutatta, hogy van benne akarat a haladásra. — Kedden aug. 26-án „A kintornás család”-ot meglehetősen adták, — míg a csütörtökre, aug. 30-ára hirdetett „Gigány” népszínmű, a közönség részvétele miatt elmaradt.

Pethő Endre b. gyarmati lakos ácsmester a balassa-gyarmati önkéntes tűzoltó-egylet parancsnokának határozatával, adott polgári becsületességének, vállalt kötelezettségét nem teljesítése által történt megsejtése miatt, az egylet kebeléből kizáratt.

A parancsnokág.

Nyilatkozat.

A Csorvák Károly és Plachy Gusztáv között felmerült bencsületbeli ügy előtűnk elintéztetve, az befejezettnek nyilvánított.

Kelt Szirákon, 1883 augusztus 10-én.

Szűdy Zoltán,
Csajághy Dénes,

Szűcs Ferenc,
Kögl László.

Feladv. szerkesztő:

Horváth Danó.

Eladó ház és földbirtok.

B-Gyarmaton a nagy tábor utcában 415 szék alatti lévő ház, 3 és fél boldas beltérkével és boskó kapcsolt 47 m. földöl álló tagosított birtokbeli szőlő-föld és rét, Galgóczy János tulajdonos által szabadkézben eladandó. 3—1

Hirdetmény.

A patvarczi közbirtokossági 3 járatú malom 40 hold szántó-föld és réttel 1883 szeptember hó 29-étől kezdődő 6 évre 1883. évi szeptember hó 7-én B-Gyarmaton a Balassa vendéglő 8 ik számú szobájában reggeli 9 órakor tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Kiküldetésár 820 frt. Leteendő bányabér, mely egyezményben a bérbevevő ovsdékán a tulajdonosoknál visszatartandó, 300 ft.

A bővebb feltételek addig is Patvarcson az uradalmi kassánál, Vilken az uradalmi tisztartónál és Vadkerten Nagy Sándor birtokosnál megtudhatók. 3—2

A patvarczi malom közbirtokossága.

Figyelmeztetés.

Az általános ismert, jó hírnévű örvendő s több oldalul kitüntetett szoborcsináló — képzőművész — fogva — sok utasának levén az utóbbi időben kitéve, elhatározta, hogy azokon címjegyzéket módosítom s arra kék nyomtatásban kiadott alkalmi veszem föl, bejegyeztetve azt egyezményben véglegesen a budapesti iparkamaránál.

SŐSBORSEZ

gyors nyitást eszközöl: csúszó szegélyes, fegyver, fog. s. felfüggetlen, szegélyesség, bencsület, stb. stb. ellen. Foglaltatás szerli is igen alkalmas, amennyiben a fogak fevett előregit, a foghúzó erőből és a száj tiszta, szagátalan írt nyer a száj elmozdítását, valamint ajánlatos a száj fevettel és a hajlékok erősítésére, a fogak károsodás megakadályozására s annak eltávolítására.

Arany nagy ívvel 80 fr, egy kisebb ívvel 40 fr.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bírói bizonylat aláírásával ellátva, minden ügyes ügyes helyen megkapható.

Brázy Kálmán,

3—2

Budapest, IV. kerület, Museum-körút 22. sz. Kaplató B-Gyarmaton: Gaudik L., Omasta és Bachár, Havas Gy, Nagy L., Sommer K. és Feledt H. uraknál.

Haszonbér.

A galábocai kormamaregale 1883. évi január hó 1-étől napjától három egymásutáni évre Galábocson f. évi szeptember hó 30-ik napján a dél előtti órákban árverés útján haszonbérbe adatik.

Arverési feltételek az ipoly-kúrti gazdatisztánál megtudhatók.

GUTJAHR és MÜLLER

BUDAPESTEN.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár

a Margithid közelében, ajánlják szolid szerkezetű s javított gyártmányukat mint:

Trieurük gazdaság számára:

Járgány-Csaplógépek
Szecslő rosták.
Kukoricsa morzsolók
Szecskavágók.
Borsajtók.

Külölegességek malmei számára:

Duplamalmok.
Malom trieurhenger.
Gabona osztályozó-hengerek.
Koptatógépek.
Dara választógépek.
Tárolók.
Detacheurók.

Malom alkatrészek:

Transzmissiók.
Sajtókerek.

Rostalemezek:

Csaplógéprosták.
Láshenger sziták.
Koptató-lemezek.
Ráspoly-lemezek stb.

Gyári raktár és eladási hely B-Gyarmaton

ANINGER TESTVÉREK vaskereskedésében.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

25—13

KRONDORFI
Savanyu-Kürt
STEFANIA
Koronaharagzó
forrás.
Trieur 1882
arany érem.

Szárazvadás természetén égv. asztali víz, hatékonyan bizonyult a légzési szervek és gyomor bántalmaknál. Kíváallat Kahl's társas Krondorffban Carlsbad mellett Füraktár B-Gyarmaton Omasta és Bachár uraknál.